

Vraag:

'Ik hoor dat er in steeds meer kerkelijke gemeenten opvoedingsgroepen zijn waar ouders uit de gemeente met elkaar over de opvoeding spreken. Hoe komt het dat deze juist nu ontstaan? Ik zou dit in mijn eigen gemeente ook wel willen. Hoe ga ik te werk om dat te organiseren?'

Waarom opvoedingsgroepen in de kerkelijke gemeente?

Opvoedingsverlegenheid

Opvoeden is niet eenvoudig. Dat komt in de eerste plaats door de zonde die in het hart van ouders en kinderen woont. De Heere geeft in Zijn Woord duidelijke aanwijzingen voor de opvoeding. Maar alles in ouder en kind strijdt ertegen om te wandelen in de weg die de Heere wijst. Opvoeden in deze tijd is extra moeilijk omdat christelijke gezinnen in een seculiere samenleving staan. Een Bijbelse opvoeding staat haaks op deze tijd en is een roeien tegen de stroom in. Daarom is het zo belangrijk om bewust op te voeden. Steeds meer ouders ervaren dat opvoeden niet vanzelf gaat. Er is veel opvoedingsverlegenheid.

Kerkelijke gemeente

De Heere heeft ook de kerkelijke gemeente gegeven om elkaar te helpen bij de opvoeding (Titus 2). Deze tijd stelt opvoeders voor allerlei vragen en het is waardevol om elkaar in de gemeente op te zoeken en met elkaar te spreken over wat werkelijk goed is voor ons en onze kinderen. Daarom zijn er in steeds meer gemeenten opvoedingsgroepen. Ouders kunnen op die manier elkaar steunen. Niet alleen in situaties waarin de opvoeding niet vanzelf gaat, omdat een kind 'een etiket' heeft. Of wanneer een puber erg dwarsligt en een ouder zich afvraagt of dat bij iedereen zo gaat. Of als het ouders allemaal even teveel wordt. Ook in de gewone dagelijkse opvoeding is het zo belangrijk om bewust op te voeden en je steeds weer af te vragen wat de Heere over de opvoeding zegt en wat dat betekent voor het alledaagse leven. Deze tijd stelt ons als opvoeders voor allerlei vragen en het is waardevol om elkaar dan op te zoeken en met elkaar door te spreken over wat werkelijk goed is voor ons en onze kinderen.

Toerusting

In diverse kerkelijke gemeenten groeit de behoefte om elkaar toe te rusten en te steunen bij de opvoeding. Sommige gemeenten pakken het gedegen aan en benoemen zoiets als een Commissie Toerusting&Jeugdzorg die met enige regelmaat activiteiten en bijeenkomsten in de gemeente organiseert voor ouders. Anderen starten met gespreksgroepen voor ouders.

Opvoedingsgespreksgroepen opzetten

1. Peil. Spreek met andere ouders uit de gemeente over het opzetten van opvoedingsgespreksgroepen en peil de behoefte. Het is in veel kerkelijke gemeenten nog geen gewoonte om als ouders in alle openheid en kwetsbaarheid na te denken over opvoeden in het licht van de Bijbel en ervaringen in de opvoeding met elkaar uit te wisselen. Vaak bestaan er allerlei bezwaren en reserves. Ga daarom niet overhaast te werk.

2. Overleg. Ga niet alleen te werk, maar overleg met de kerkenraad over vorm en inhoud. Het is belangrijk dat zij achter dit initiatief staan. Dat hoeft niet te betekenen dat er altijd een kerkenraadslid bij de opvoedingsgroep aanwezig is, maar wel dat de initiatiefnemers en leidinggevenden van de opvoedingsgroep het vertrouwen van de kerkenraad hebben. Is de groep eenmaal gestart, dan is het belangrijk dat de kerkenraad van tijd tot tijd een soort rapportage krijgt, zodat er vertrouwen is tussen de kerkenraad en de leidinggevenden van de opvoedingsgroep.

3. Stel groepen samen. Sommige kerkelijke gemeenten kennen alleen moedergroepen die overdag bij elkaar komen. Andere kerkelijke gemeenten hebben gemengde groepen van vaders en moeders die 's avonds bij elkaar komen. Geef de verschillende mogelijkheden door en laat ouders intekenen. Soms is er meer behoefte aan een moedergroep dan een gemengde groep, omdat vaders al zo vaak weg zijn. Moeders kunnen veelal overdag wel een moment in de week vrij maken om de groep te bezoeken. Aan de andere kant is het waardevol dat ook vaders op de opvoeding betrokken zijn. Geef de verschillende mogelijkheden door en laat ouders intekenen. Is er veel belangstelling, dan is het mogelijk te splitsen in gezinssituatie door bijvoorbeeld ouders met jonge kinderen en ouders met pubers in afzonderlijke groepen te plaatsen.

4. Kies in overleg met de kerkenraad groepsleiders uit. Zorg dat elke groep een leidinggevende heeft, die ervaring heeft in het leiden van gesprekken en het groepsproces kan bewaken. Dat kunnen onderwijsgevenden, maatschappelijk werkers, pedagogen of dergelijke zijn. Zij plannen in overleg met de groep de data (één keer in de zes tot acht weken blijkt een werkbare frequentie te zijn).

5. Kies in overleg met de kerkenraad een opvoedingsboek als leidraad. Om niet te verzanden in het alleen maar delen van ervaringen, is het verstandig een opvoedingsboek te kiezen dat als leidraad van de gesprekken kan dienen. Een boekje doorwerken geeft structuur en zorgt ervoor dat er steeds weer nieuwe thema's aan de orde gesteld worden.

6. Nodig ouders uit. Kies in overleg met de kerkenraad voor een persoonlijke uitnodiging aan alle ouders of een centrale uitnodiging via de kerkbode.

7. Maak afspraken. Zorg voor veiligheid, zodat er openheid kan ontstaan. Spreek daarom duidelijk af dat alles wat besproken wordt binnen de groep blijft. Het is niet de bedoeling dat informatie van gezinnen op een gegeven moment als het ware op straat liggen. Dan is het onderlinge vertrouwen geschonden en valt het echte gesprek stil. Het is ook belangrijk ervoor te waken dat de opvoedingsgroep een roddelgroep wordt en dat de kerkelijke gemeente of de school bekritiseerd wordt.

8. Begin met Gods Woord en gebed. Luister steeds naar Gods aanwijzingen in Zijn Woord voor de opvoeding in het besef dat Zijn zegen onmisbaar is.

Ervaring met opvoedingsgroepen

Janneke:

„Ik vind opvoedingsgroepen in de kerkelijke gemeente heel nuttig. Je leert soms om eens even ‘van een afstandje’ naar je gezin en opvoeding te kijken. Je leert bepaalde dingen relativeren. Het is vooral heel waardevol om samen als moeders van de gemeente om elkaar heen te staan: onze kinderen zijn kinderen van de gemeente en in die zin zijn ze een beetje van ons allemaal.”

Annemarie:

„Er wordt echt niet allen maar over problemen gesproken. We genieten ook van al het mooie dat ons gegeven is in onze kinderen. Van bijvoorbeeld de mooie, grappige, ontroerende uitspraken die onze kleintjes kunnen doen en van leuke gebeurtenissen die in ieder gezin óók voorvallen en die regelmatig even ter sprake komen. We hoeven ons inmiddels voor elkaar niet meer sterker of perfecter voor te doen dan we zijn.”

Esther: „Het is goed om bewust bezig te zijn met de opvoeding en daarbij feedback en tips te krijgen of te geven. Of om zomaar te luisteren hoe anderen tegen bepaalde dingen aankijken. Het is fijn om te ervaren dat anderen ook tegen zaken aanlopen waarvan je soms denkt: heb ik dat nu alleen? En ook om elkaar op te wekken om in afhankelijkheid van God je taak als moeder op te pakken.”

Rianne: „Elke opvoedingsmorgen is waardevol. Ik kan er zo opgelucht vandaan komen en heb vaak weer frisse moed om alles op te pakken.”

Martine: „Ik raad het alle gemeenten aan om iets dergelijks op te zetten. Het geeft mij in ieder geval veel energie en houvast in het opvoeden.”